

Søren Olesen:

Fra visse Sider har der jo været stærk Modstand mod Kvinders Adgang til Præsteembeder, som vi ogsaa har erfaret ved de Henvendelser, Rigsdagen har modtaget, og fra anden Side er der et lige saa stærkt Ønske om at give Kvinder Adgang til Præsteembeder. Jeg synes paa denne Baggrund, at den højtærede Kirkeministers Forslag er baade frisindet og hensynsfuldt, idet det giver Kvinder Adgang til Præsteembeder, men tillige udelukker, at nogen Menighed skal faa en kvindelig Præst imod Menighedsraadets Flertals Ønske. Nu kunde man jo sige, at det er et Mellempunkt, og at man bør indtage et klart Standpunkt i denne Sag, enten afslaa Ønsket eller ogsaa give Kvinderne helt og fuldt Adgang; men jeg mener, at netop paa et Omraade som dette, hvor der er stærke Traditioner og Følelser, som gør sig gældende, bør man ikke lægge Sagen saa haardt op og fremtvinge noget, som møder stærk Modstand fra anden Side. Derfor synes jeg, den højtærede Kirkeminister har truffet det retfærdige ved paa den Maade at tage Hensyn til begge Sider. At gøre det til et specielt Kvindesagsspørgsmaal, saaledes som jeg synes, det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen lagde op til, mener jeg ikke er rigtig. Fra mit Partis Side kan vi i hvert Fald ikke erkende, at det er et særligt Kvindespørgsmaal; vi mener, man her netop bør tage Hensyn til ogsaa de kirkelige Forhold, der gør sig gældende, og den Tradition, som forefindes.

Derfor synes jeg, at den højtærede Ministers Forslag kunde danne en passende Overgang, saaledes at man fik Tid til baade at høste Erfaringer og, om jeg saa maa sige, forsones sig med den nye Indstilling, som dette Lovforslag er Udtryk for. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Kirkeministerens Lovforslag.

Hvad angaar den af det ærede Medlem Hr. Hvidberg med flere stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, mener jeg ikke, det vil tjene noget Formaal, om vi fik nedsat en saadan Kommission. Vi har nu her paa Rigsdagen set, hvorledes Standpunkterne inden for Menighedsraadene og inden for Præsterne er nøjagtigt lige delte, og det samme mener jeg nøjagtigt vil blive Tilfældet inden for en nedsat Kommission; der vil de samme Meninger blive repræsenteret, som vi nu har faaet Udtryk for fra mange forskellige Sider inden for Befolk-

ningen, og vi vilde derfor ikke komme til noget nyt Resultat, naar en saadan Kommission fik afgivet sin Betænkning. Jeg vil derfor anbefale at stemme imod den stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Ordføreren

(Jørgen Jørgensen):

Hvad angaar den af det ærede Medlem Hr. Hvidberg stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, maa jeg sige, at det overrasker mig ikke, at et saadant Forslag stilles fra konservativ Side, men det overrasker mig egentlig, at det er det ærede Medlem, der stiller det. Jeg vilde paa Forhaand efter hele den Stilling, det ærede Medlem har indtaget under Drøftelsen af selve Spørgsmaalet, mene, at han var enig i, at Kvinder nu bør have Adgang til Præstestillinger. Det ærede Medlem har med megen Styrke gjort gældende den urimelige og uværdige Stilling, som de kirkelige Myndigheder har bragt f. Eks. Fængselspræsten Ruth Vermehren i, og han har været enig i, at man burde tilstræbe at gøre det muligt, at Valgmenigheden paa Falster kunde faa den Præst, den ønskede. Men naar det ærede Medlem har det Standpunkt, overrasker det mig unægtelig, at han samtidig er Ordfører for et andet Standpunkt. Det synes efterhaanden at blive saaledes, at man repræsenterer to Standpunkter i samme Person. Jeg vil da ikke haabe, det fører til, at man samtidig skal føre Diskussionen heroppe mellem de to Personer; saa bliver det efterhaanden noget udflydende med Standpunkterne! Det ærede Medlem er i Princippet enig i, at der foreligger gode Grunde for netop nu at aabne Adgang for Kvinder til Præsteembeder, og anbefaler samtidig et Forslag, der tilraader, at Spørgsmaalet overdrages til en Kommission. Ud fra hele den Argumentation, det ærede Medlem i øvrigt har ført her i Salen ved Drøftelsen af disse Ting, ved jeg heller ikke, med hvilken Begrundelse han egentlig vil mene, at et Udvalg, sammensat som foreslaaet af det konservative Parti, skulde have særlige Forudsætninger, særlige Betingelser for at træffe en Afgørelse paa Kirkefolkets Vegne. At man blandt en bestemt, saakaldt kirkelig Kreds af Mennesker kan udpege nogle, som med særlig Ret skulde repræsentere Kirkefolket i Danmark, det Synspunkt maa jeg erkende forstaaar jeg ikke. Den alt overvejende Del af det danske Folk staaar som Medlem af den dan-